

ROK BEZ TEBE

Přijde jaro, to zničím,
a je mi nařezáno mávátkem slavičím
a chvíli nejsem ničím,
než zjeví se léto, na které políčím,

znovu jsem trestán, netuše, proč
zrovna mě má slunce za svoloč
a věší na strom, podzime, naskoč,
čekám tvou spásu, velehvízd, oč

opřu se, jen klam,
tak promiň mi ten větrolam,
však navinulý parfém dam
tvých dvorních – to nedám.

Hej, zimo, zde! Jsem mezi psanci,
nasyť hladového po mrazivém tanci,
jsi už jediná ze čtvera šancí
v mém osudovém ranci,

jsi má šance poslední,
tak mezi žebra sedni,
vydrž mi na srdci aspoň pár dní,
ono se něco vylední.

Když ještě žila moje holka,
chodili jsme spolu, chodili jsme po vodě,
když ještě žila moje holka,
všechno bylo v pohodě.

Víš, chodili jsme, než se utopila,
jak ten Ježíš, chodili jsme po vodě,
a já myslím, že se znovu nadechne,
když pěstmi přeskládám vzduch.